ЕУХЕНИО ФЛОРИТ
САМОТНИЯТ ЧОВЕК

Превод от испански: Александър Муратов, Атанас Далчев, 1968

chitanka.info

„Аз съм човек, захвърлен и самотен“…

Франсис ко де Алдана

Какво, когато си отида, ще оставя?
Не много песни, писани с години.
И нищо друго. Книги. И едно дърво. Нито деца,
нито жена. Оставеното ще е малко.

Или достатъчно? И още моя срам,
че съм единствено това направил:
редици от обикновени думи,
като тополи отстрани на пътя.
Понякога висока трепетлика,
върба, печални тръни, роза на любов.
Достатъчно ли е? Достатъчно е негли[1]
клетник беден като мене,
от самота сломен, когато вече мръква.
Но въпреки това съм благодарен,
че бог ми дава къшей хляб и одър,
семейство и приятелство. Не се оплаквам…
И щях да бъда много весел, ако можех
света да видя от добрата
ръка на любовта, която ме отмина…
И няма да се върне. Няма да се върне вече…
Защото зимата кръжи около мене,
от моите блянове да ме пречисти
и тъй да ме остави същият: един човек
самотен и една душа, отритната и суха
за любовта на гаснещата светлина,
с надежда във това, което не дохожда.

[1] негли — може би, навярно, сякаш, вероятно — Б.р. ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

http://chitanka.info

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.